Ч. 43. Четвер 9 марта (24 лютого) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Весняна сесия парляменту. — Конець делеґаций. — Заява нового француского кабінету.

Нинї збирає ся палата послів на дальші наради. Жде єї досить працї; нагромадили ся справи першорядної ваги і треба їх вкінци полагодити.

Найбільше до дїла буде мати буджетова комісия. Застане она иа столї пять виготовлених рефератів. Вже то само, що виготовлено їх в розмірно короткім часї, добре сьвідчить о охотї до працї. Без сумнїву також сторонництва, котрим щиро зависить на тім, аби державна машина правильно працювала, будуть старати ся о як найскорше поборене нагромадженого материялу. Однако не знати, чи схоче їм піти на руку опозиция. Єї представителї впевнювали вправдї на послїднїй конференциї провідників, що також і опозициї навкучило ся пусте говорене, але коли буде розходити ся о те, аби зробити пакість правительству і більшости, то хто знає, чи опозицийні сторонництва не ужиють того оружия. Коли би побоюваня ті не здїйстнили ся, то можна би мати надію, що до 28 с. м., коли збирає ся палата панів, буде буджет полагоджений як в комісиї так і в палатї.

Крім буджету є в проґрамі нарад палати закон о континґентї рекрутів, а імовірно прийде на дневний порядок також закон банковий, о скілько в час полагодить єго угорский сойм.

Очивидно що коли би полагоджене буджету в згаданім реченци показало ся просто неможливим, буде мусїла палата поки що ухвалити дво- або тримісячну буджетову провізорию. Одномісячна не вистала би, бо великоднї ферні будуть в сїм роцї тревати до мая.

Приходить черга також на дрібнїйші предложеня, але з законом о похатництві не побачить ся палата послів так скоро на ново, бо палата панів задумує подрібно єго розглянути, на що потреба довшого часу.

Ухвалені делеґациями войскові кредити приневолять палату займити ся справою фінансів і то буде найтяжша задача палати, хоч буде она мусїла ту задачу виготовити.

Великий вплив на хід подій в парляментї буде мати ческо-нїмецка справа. Як она уложить ся, то годї нинї предвидїти.

Делеґацийні наради, що почали ся були 29 грудня м. р., покінчили ся минувшої суботи 4-го с. м.

Отворено делеґациї престольною промовою, яку перший раз відчитав в заступстві Цїсаря престолонаслїдник Архикнязь Франц Фердинанд. Наради переривано двічи, раз в половинї сїчня, коли барон Бінерт представляв державній радї новий кабінет. Друга перерва наступила ізза нарад в державній радї над законом про похатництво. 24 сїчня почали обі делеґациї наради на ново і тодї предложено їм велику войскову та фльотову програму, яку зразу партиї більшости остро критикували, пізнїйше однак згодили ся на неї, щоби не спричинювати трудностий новому кабінетови бар. Бінерта.

На суботнїшнім засїданю, яке отворив президент др. Бернрайтер о год. 9$^{3}/_{4}$, на дневнім порядку було продовжене нарад над войсковою ординариєю.

Дел. др. Бахман полемізував з дром Крамаржом і заявив, що Нїмцї хочуть обструкциєю лише зробити конець невиносимому положеню. Коли хоче ся в Чехії дійти до порозуміня, треба скрізь іти правдою та безсторонностию.

Дел. Станек занимав ся селяньскими доставами та підвишкою жовнїрскої платнї, а вкінци звернув увагу, що войсковий карний закон і доси не побачив сьвітла, а то з вини делеґаций, бо они не заявили ся за відмовою кредитів, поки не будуть сповнені їх домаганя.

Опісля говорили делеґати: Гавзер, Су-

7)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

(Дальше).

5.

Скло, єго технїка і єго промисл.

Скло, то найважнїйший материял, який культурний чоловік собі придумав. Правда, що в деяких случаях ужиток скла трохи невигідний і остаточно можна би єго заступити иншим материялом, але знов в деяких случаях не можна би без него обійти ся. Скляну посудину н. пр. до питя можна би легко заступити посудиною з иншого материялу, н. пр. з глини, дерева або зелїза, але подумаймо собі лиш, як то трудно прийшлось би єї очистити, коли тимчасом скляна дасть ся дуже легко і знаменито очистити, а то в наших часах, коли так велику кладемо вагу на гіґієну, значить вже дуже богато. А подумаймо собі, як богато причинилось скло до нашої культури через то, що можемо вигідно сидїти собі в комнатї і працювати при сьвітлї сонця без огляду на то, чи на дворі студінь чи тепло, чи дощ паде чи погода.

Возьмім ще иншу обставину на увагу. Кілько то єсть таких людий на сьвітї, що не довиджають або таки вже від уродженя або внаслїдок старости чи якоїсь хороби; здаєсь навіть, що таких людий стає щораз більше. Які ж були би они нещасливі, який тягар спадав би на других людий, як би не скло! Фабрикация самих очиць і їх продаж робить мілїонам людий величезну прислугу, а другим мілїонам забезпечує прожиток і дає добрий спосіб до житя. Ба й виріб штучних очий із скла має також своє значінє.

Значінє скла для науки не здавало би ся в першій хвили великої ваги, бо безпосередних користий з того не видимо і не кождий може то зрозуміти. Але подумаймо лиш, як велике значінє мають в культурнім житю всїх народів науки природні і який они в найновійших часах поступ зробили. Де ж би ми стояли, як би ті науки не мали приладів так дуже для них потрібних?! Без побільшаючого скла, без дрібновидів або мікроскопів, не станули би були анї науки природні взагалї, анї штука лікарска, анї наука господарства рільного на тій височі, на якій нинї стоять. Значінє і ужиток скла стали нинї так великі, що не можемо майже кроку без него зробити, а бодай що крок з ним стрічаємо ся, хоч для єго звичайности навіть не звертаємо на него уваги. На однім маленькім примірі побачимо і переконаємо ся, як великого значіня стало ся скло в нашім теперішнім житю.

Того чей не треба нїкому доказувати, що ми нинї без парових машин не могли би обійти ся. Але й всї парові машини, які лиш маємо, були би без скла неможливі. Кількож то мілїонів людий їздить нинї зелїзницями а нїкому з них навіть на гадку не приходить, ба навіть лиш дуже маленька часть з них знає то, що як би не кусничок скла, то не було би зелїзниць на сьвітї. При кождій паровій машинї, на кождій льокомотиві мусять, бачите, бути скляна рурка, котра показує, який єсть стан води в котлї. Тої рурки не можна зробити з нїякого иншого материялу, бо нема такого творива на сьвітї, котре би так як скло було прозористе і рівночасно не перепускало води.

Щоби не говорити богато, скажемо, що скло грає нинї в нашім житю бодай чи не ще більшу ролю як зелїзо. Без него не може обійти ся нї приватне нї публичне житє, нї торговля нї промисл; в технїцї, науцї і штуцї займає оно так само важне як і поважне становище. Але може якраз длятого, що єго ужиток єсть так загальний і всесторонний, люди ним дуже мало інтересують ся і дуже мало таких, котрі знають, звідки скло бере ся і як оно виробляє ся. А се й важна і цїкава річ, тим більше, що якраз в сїм напрямі зазначив ся в послїднїх часах величезний поступ. Не думаємо то однак подавати лиш сам сухий материял і длятого запрошуємо наших читачів, щоби пішли разом з нами по деяких славних в сьвітї скляних гутах і придивили ся лиш здалека тому всему, що там діє ся. Але поки що мусимо тут ще й то пригадати, що нас учили в школї.

Скло — так нам розповідали в школї — винайшли Фенікіяни. Фенікійскі купцї везли одного разу значну скількість соди а сильна буря загнала їх корабель в устє ріки Белюс. Береги тої ріки були дуже пісковаті і коли ті

куп, Странски, бар. Ґлянц та Штайнер. а по них міністер війни бар. Шенайх заявив, що войсковий закон буде предложений небаром парляментови. Що до полкових мов, заявив міністер, що всї краєві мови у войску зазнають однакового увзгляднення і всї народности зазнають у войску одного трактованя, але армія не дасть себе втягнути в національний рух, який так гальмує розвій поодиноких королївств і країв. Що до примусу двобою то управа стремить до обмеженя єго ужитку, але зовсїм знести двобій у войску годї. Відтак обговорював міністер квестию переступлень буджету і заявив, що на основі порозуміня обох правительств в 1911 р. прийде мабуть в 1912 до цїлковитої санациї буджету. Наконець заявив міністер, що своїм завданєм уважає виповнене недостач в войсковій орґанїзациї.

Відтак референт Козловский подав огляд головних напрямів дебат, а іменно над квестию двобоїв, войскової карної процедури, службової мови в армії, буджетових переступлень, квестиї заведеня мілїциї, що на думку референта неможливе, поки другі держави не зроблять сего у себе і закінчив подякою міністрови війни за реформи в армії. По промові реф. Козловского принято войскову ординацию, а відтак міністер заграничних справ ґр. Еренталь і міністер спільних фінансів бар. Буріян відповідали на інтерпеляциї. По рефераті дел. ґр. Клям-Мартініца принято надзвичайний войсковий буджет та инші кредити. По промові дел. Делюґана перервано засїданє.

По поновнім отвореню засїданя сконстатовано згідність ухвал австрийскої делеґациї з ухвалами угорскої делеґациї а відтак після подяк міністра ґр. Еренталя, дел. дра Ґесмана та президента делеґацій дра Бернрайтера серед окликів в честь Цїсаря замкнено делеґацийні наради о год. 2 по полудни.

Передвчера — як ми вже доносили — новий президент францускóго кабінету, Моні, відчитав в палатї послів заяву правительства.

Заява та каже, що до заграничної політики: Так, як доси, будемо старати ся о удержанє наших союзів і полїтичних приязний, котрі уможливили вже Франциї причинити ся до удержаня мира. Проняті тими самими почуванями, що правительства инших держав і враз з ними бачучи в сильній армії важну поруку мира, передовсїм будемо дбати про нашу сухопутну армію та морску силу. Що-до внутрішної полїтики то правительство рішене зажадати від сенату ухваленя проекту закона в справі доходового податку та перевести виборчу реформу і закони против саботажу. Правительство задумує приняти назад до служби видалених зелїзничників, з виїмкою тих, котрих засуджено за анархістичні насильства. Таких самих розпоряджень буде домагати ся правительство від зелїзничих товариств, а заразом задумує відновити з тими товариствами умови в цїли поліпшення перевозу товарів без шкоди для властителїв акций. Правительство переведе закон про конґреґациї і роздїл церкви від держави, а сьвітскі школи дістануть оборону в нових законах.

По короткій дискусиї, в котрій забирав голос також Моні, ухвалено правительству заяву довіря 309 голосами против 119. В голосованю над заявою довіря для правительства творили меньшість: члени сторонництва „лїберальної акциї", правиця, більшість поступовців та независимці. 170 послів усунуло ся від голосованя, а саме з'єдинені социялїсти, коло 20 поступовців, коло 30 членів демократичної лївиці, тілько само радикалів і радикальних социялїстів.

Новинки.

Львів, дня 8-го марта 1911.

— **Іменованя.** II. Намістник іменував асистента ветеринарийного, Степана Пшибилкевича, ветеринарем повітовим. — Кр. Дирекция скарбу іменувала концеп. практикантів скарбових: Генр. Паращака, Евг. Сїрка, Ант. Ільницкого, др. Елеаз. Бика, Мих. Бженся, Авг. Кермїша, Ів. Козловского і Ад. Кішакевича конципістами скарбовими в X кл. ранґи при галицких властях скарбових.

— **З почти.** На підставі розпорядження Міністерства торговлї і скарбу з 3 сїчня 1911 (В. з. д. ч. 7 з 1911 р.) зносить ся з днем 1 марта 1911 оповістне поступоване цлове посилок перевожених почтою при їх входї, виходї і переходї як також у внутрішнім переходї. З сею хвилею обмежить ся дїяльність ц. к. урядів цлових виключно на цловій відправі доставлених до оцлененя, зглядно до звільненя від цла цлових посилок, натомість на ц. к. заведенє почтове перейде обовязок утримувати всї надходячі з заграници посилки в евиденциї і о скілько після обовязуючих приписів мусять бути піддані трактованю цловому, доставити їх перед виданєм адресатови урядови цловому до оцлененя зглядно до звільненя від входового цла. Рівночасно знесено тим самим розпорядженєм поступоване з посилками, що - до котрих застерегли собі адресати особисту інтервенцию в цловім урядї. Начальники урядів почтових, котрі посередничать при оцлененю почтових посилок, суть обовязані удїляти сторонам всякі вияснення в тім напрямі, а окрім сего видасть ся окреме поучене, яке на жаданє видадуть сторонам безплатно дотичні уряди почтові. Через знесене оповістного цлового поступована віднадуть численні формальности, через що уможливить ся, що посилки з заграници будуть доходити до рук адресатів скорше як доси.

— **Неправдиві чутки** про самоубийство ректора дра Шпільмана. Учительскій збір львівскої ветеринарийної академії оголошує письмо, в котрім заперечує, немов то ректор Шпільман наложив на себе руку з причини відносин, що в тій академії панують. Відносини професорів між собою і з професорами були завсїгди і є доси приязні, дружні і майже товариські, так що о ніяких гризотах ректора з сеї причини не могло бути бесїди. Властивою причиною занедужаня було величезне зденервоване в наслїдок перепрацьованя. Ректор Шпільман має ся вже лїпше і небавом повинен прийти до здоровля.

— **Садівничий курс „Просьвіти" в Милованю.** „Просьвіта" звернула в своїй економічній дїяльности бачну увагу також на піднесене нашого садівництва та огородництва. В тій цїли засновано в Милованю садівничо-огородниче заведенє, що має на цїли продукувати як найдобірнїйші щепи та ярині насїня і розповсюднювати їх між народом. Заведене се розвиває ся на причуд гарно під управою енерґічного теоретично і практично вишколеного рправителя, що довші лїта провів в подібних заведенях в Анґлїї, Франциї, Нїмеччинї та инших краях. Незадовго вже видасть вложений капітал і праця свої гарні плоди. В цїли розширеня відомостий в сїм напрямі та витвореня фахових в садівництві та огородництві людий заводить товариство „Просьвіта" практичні курси. І ось сего року розписало конкурс на перший такий курс для 9 практикантів. Они мають там одержати можливо повне теоретичне і практичне образоване. Після розписаного конкурсу виносить оплата всего за цїлий 7-місячний час науки 65 К, а рати на сплату суть дуже вигідно уложені, так що і біднїйшому не справить се великої трудности. Оплата за харч виносить за перші 2 місяцї по 15 К місячно за слїдуючі 3 по 10 К, за 6-тий місяць 5 К, в по-

---

купцї вийшли на беріг та хотїли так розложити ватру, щоби щось зварити, не могли нігде знайти каміня, щоб на нїм покласти свій кітлик. Тодї винесли они з корабля кілька груд соди і поклали на ватру. Коли вже зварили і попоїли та взяли ся запрятувати, добачили здивовані, що з їх соди зробила ся на земли якась прозориста крихка маса — перше скло.

Чи так було чи нї, се байдуже; фактом лиш єсть то, що старинний сьвіт приписував Фенікіянам винахід скла і єго фабрикацию, та сей погляд задержав ся й до нинї. Але нехай би нинї хтось пробовав в той спосіб робити скло як Фенікіяни — певно не зайшов би з тим далеко.

В теперішних часах має майже кождий край свої фабрики скла, але звичайно бувають то фабрики малі, гути, відповідаючі ледви місцевим потребам. Великі фабрики скла знаходять ся головно в Чехії, в Нїмеччинї і Анґлїї. Одна з таких великих фабрик, котрої властителькою єсть акцийне товариство, знаходить ся н. пр. в Еренфельдї коло міста Кельна або Кольонїї над Реном і до неї хочемо насамперед заглянути. А то длячого? — спитаєте може. Длятого, що она якраз може найлїпший подати образ фабрикациї скла в трох головних напрямах. Тут виробляють т. зв. дуте скло, плоске і прасоване і у всїх тих трох напрямах можна тут набрати як найлїпшого поняти.

Управителем сеї фабрики єсть чоловік учений, хемік-інжинїр і він обводить нас по просторих забудованях сеї фабрики. Отже насамперед веде нас туди, де знаходить ся склад сирого материялу, з котрого скло виробляють. По дорозї поясняє він нам, що скло складає ся з двох головних материялів: з кремінної кислоти, котра сполучає ся: 1) з потасом або содом, 2) з вапном або окисом олова. Так зване ческе скло то сполука потасу і вапна з кремінною кислотою; звичайне скло, уживане на шиби до вікон, то сполука кремінної кислоти з содом і вапном а наконець т. зв. кришталеве скло то сполука потасу і олова з кремінною кислотою.

Весь потрібний на скло материял старає ся фабрика удержати як найчистїйший, бо н. пр. вже лиш слїди зелїза в тім материялї надають склу зеленої закраски. Кремінної кислоти достарчає білий пісок, котрий, заким єго на склад привезуть, виполікують добре на місци, де єго добувають, щоби в нїм не було нї глини нї ніякої иншої нечистоти. У фабрици сушать єго добре на глиняних рурах і відтак зсипають на купу, на котрій він представляє білу як сьніг, дуже чисту масу. На висше положених місцях, в передїлках повідділюваних від себе деревляними стїнками, знаходить ся инший материял, потрібний до фабрикациї скла, як також материял уживаний до закрашуваня скла. Спосіб, в який мішає ся пісок з поташом, того вже не видимо, а директор фабрики каже лиш нам, що від доброго перемішаня зависить, що мішанина буде добре топити ся.

Та не лиш саму мішанину треба добре зробити, але ще й тоті горцї, в котрих она топить ся, мусять бути добре зладжені. Длятого фабрика в Еренфельдї сама їх собі робить. Єсть то досить довга і трудна робота. Сирий материял до того творять чотирограні клеци з глини, котрі сьвітять ся мов би чимсь товстим намащені, і сїрочервоні грудки шамоти (рід випаленої цеглі з глини), котрі виглядають мов би якесь черепє, згорнене на купу і призначене до викиненя. Відтак видимо, як робітники тоту сиру глину мішають з дрібно потовченою шамотою і наповняють нею величезні подовгасто-круглі, деревляні скрині з подвійними стїнами, котрі придержують ту масу. Робітники притолочують єї добре і роблять так величезні горцї або посудини, що подобають трохи на великі ванни до купаня. Коли такі величезні горцї підведе ся ще в гору а відтак зробить ся над ними й банїю з глини, то називають їх банястими горцями. Тодї з переду доробляють до банї шийку з отвором і то єсть отвір до роботи.

(Дальше буде).

слідпім місяци даром. Подаия належить вносити на руки дирекциї школи господарскої в Миловаию (п. Стригапці над Дністром). Подаия треба би вносити як пайскорше, бо весна зачинае ся а з нею перші найважнійші весняні роботи в саді та городі.

— **В сьвяточній академії** в честь 50-их роковин смерти Т. Шевченка возьме участь також проф. др Стефан Смаль - Стоцький з Чернівців та виголосить реферат на тему: „Струни Шевченкової Кобзи“.

† **Померли**: О. Йосиф Нижанковский, парох Дідушиць великих коло Стрия, дня 6 с. м. в 76 ім рнці житя: — Іван Ревакович, ем. управитель податковий і директор задаткової каси в Стрию, дня 3 марта, в Закопанім, в 67 ім році житя. — В. ї. п.

— **Проґрама Шевченкових концертів (10. і 13. марта) у Львові.** 1) Др. Ст. Людкевич: „Симфонїчний танець Nr. 1“ виконае орхестра 15. полку під проводом свого капельмайстра п. Конопаска; 2) Привіт; 3) Г. Топольницкий: „Хустина“, хори мішані і мужескі з солями, сопрановим (п. І. Рожанковска) і теноровим (п. В. Козак) в супроводі орхестри відспівае „Львівский Боян“ ч. І. „У неділю“, ч. ІІ. „Іде чумак“, ч. ІІІ. „Ой заплакав“; 4) Василь Барвіньский: Trio на фортепян, скрипку і віолінчелю виконають п. В. Барвіньский, п. П. Вольфсталь і п. Евген Перфецкий: а) Allegro energio, b) Andante, c) Scherzo (коломийка); 5) Шевченко-Лисенко: „Менї однаково“ і 6) Франко-Лисенко: „Розвійте ся з вітром“, барітонові соля відспівае п. Мих. Гарасевич; 7) Шевченко-Людкевич а) „Косар“, б) Пачовский-Людкевич: „Хор підземних ковалів“, мужескі хори відспівае акад. тов. „Бандурист“; 8) Chopin-Wilhelmj: а) Notturno (Ong. Des), б) 2-га Українська Рапсодия — скрипкове сольо в супроводі фортепяну виконае п. Евген Перфецкий; 9) Ст. Людкевич: „Кавказ“ ч. IV. Finale (Боріте ся!) хори мішані і мужескі в супроводі орхестри відспівае „Львівский Боян“. Дириґенти: др. Мих. П. Волошин і п. Артимович. Фортепяновий супровід обняли: проф. Олена Ясеницька і др. Ст. Людкевич.

Початок обох концертів о год. $7^{1}/_{2}$. Оба концерти відбудуть ся в салї Фільгармонії. Білети на перший концерт випродані. Білети на другий концерт продае книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка (Ринок ч. 10).

— **Вислід засїданя жюрі в справі памятника Шевченка.** Київска „Рада“ доносить: Дня 1 с. м. в київскій городскій думі відбуло ся засїданє жюрі для розгляду проектів-ескізів і малюнків, присланих на другий міжнародний конкурс, оголошений обеднаним комітетом. Засїданє розпочало ся о 12 годині. На засїданє прибули артисти і громадскі діячі: С. Васильківский, І. Іжакевич, Ф. Красицкий, В. Кричевский, Іван Труш зі Львова, М. Біляшівский, професор М. Грушевский, городский голова І. Дяків, письменник М. Коцюбиньский, композитор М. Лисенко, О. Левицкий, В. Науменко, О. Русов, Г. Квятківский, О. Сластьон і член городскої думи І. Щитковский. Насамперед на засїданю вибрали головою жюрі українського артиста-маляря О. Сластьона. Усїх проектів-ескізів і малюнків на конкурс представлено 45 і один без девіза. Засїданє жюрі тревало 4 години. Після огляду кождого проекту і обговорюваня жюрі більшостию визнало, що є проекти, які можна нагородити. Разом з тим жюрі постановило не видавати першої нагороди. Нагород було 3: перша 1500 руб., друга 1000 руб., і трета 500 руб. Окрім того жюрі мало право зеднувати нагороди для видачі ex aequo. Другу нагороду 1000 руб. ґіпсового проекта-ескіса під ч. 31 під девізом „Думи“. Третю нагороду порішено видати проектови під ч. 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані прізвища авторів, то видало ся, що автор проекта „Думи“ є відомий в Києві різьбар, який скінчив академію штук красних, Ф. Балавеньский. Автор проекту „М. І.“, якому рішено видати 3-ту нагороду, Українець Михайло Гаврилко, що недавно скінчив краківску академію штук красних. Тепер автор проекту живе у Львові. Окрім сих нагород жюрі постановило видати 5 нагород запомог по 100 карб., замість невиданої першої нагороди. Сї нагороди присуджено авторам проектів, доставлених під такими девізами: ч. 2. „Поэту Украины“ ч. 4. „Не дай спати ходячому“, ч. 14 „Перебендя“ (восковий проект) і ч. 33 „Три круга“. Окрім сих 4 ґіпсових проектів-ескізів рішено видати нагороду 100 карб. авторови малюнка під девізою „Поэту“. Імена авторів сих 5 проектів також в запечатаних пакетах, але жюрі не розпечатувало тих пакетів, поки не прийде згода від авторів, що они згоджують ся з постановою жюрі.

Проект памятника д. Ф. Балавеньского, якому присуджена друга нагорода, зроблений з глини. Т. Шевченко сидить на педесталї. Фундамент памятника півкруглий: з правого боку сидить кобзар. Внизу монумента гурток дїтий і притулившись до педесталу, плаче українська дївчина. Проект д. Михайла Гаврилка, якому присуджена трета нагорода, уявляе Шевченка, що стоїть і склав руки. Внизу ґрупами: кобзар, козак і дївчина, жінка, два українські вояки. Кошторис памятника по проекту Балавеньского виносить коло 100.000 карб. Обеднаний комітет пропонував поставити монумент за 100—150 тисяч. карб.

Телеґрами.

Відень 8 марта. „Die Zeit“ доносить, що правительство на нинїшнім засїданю внесе тримісячну провізорию буджетову, бо не є певне, чи палата полагодить буджет в своїм часї.

Відень 8 марта. „Poln. Korresp.“ доносить, що на вчерашнім засїданю польского Кола ухвалено на нинїшнім засїданю палати голосувати за новелею до закона о стоваришенях, однако поручено президиї порозуміти ся зі сторонництвами в палатї.

Будапешт 8 марта. Сойм на вчерашнім засїданю ухвалив §. 5 банкового закона. Той параґраф постановляє, що виплати в готівцї можуть бути заведені, коли банк предложить відповідне внесене, а правительство представить такий закон парляментови. Нинї буде імовірно банкова дискусия покінчена.

Букарешт 8 марта. Вчера відбули ся вибори до сенату. Вибрано 20 сторонників правительства і 18 членів опозициї. В 12 округах прийде до тіснїйших виборів.

Мадрид 8 марта. Як урядово доносять, на двірци в Севілї арештовано одного анархіста в хвили, коли мав надійти поїзд, яким їхав король Альфонс. У вязници той анархіст хотів позбавити ся житя.

Петербург 8 марта. Дума покінчила вчера ґенеральну дискусию над буджетом.

Цїна збіжа У Львові.

дня 7-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·10	до	11·30
Жито	7·20	„	7·40
Овес	8·40	„	8·60
Ячмінь пашний	7·80	„	8·20
Ячмінь броварний	8·20	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·—	„	9·50
Бобик	8·20	„	8·40
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	88·—
Конюшина біла	105·—	„	120·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні виначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·38, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·35 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·21, 6·59.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).